

μέριμνα αὐτῶν ἐνχργῶς δηλοῦται ἐκ τῆς καλῆς διοικήσεως.

(Ἐκθεσις τῆς 13 Φεβρουαρίου 1829.)

Γ'

Θεόκλητος Φαρμακίδης.

Πρὸ πέντε ἐτῶν κατέπεισα τὸν ἐκ Θεσσαλίας καταγόμενον ἱερέα Φαρμακίδην, ἄνδρα ἐξόχου χαρκτηῆρος καὶ εὐρείας μαθήσεως, ἐφημέριον ἐπί τινα χρόνον τῆς ἐν Βιέννῃ ὀρθοδόξου ἀνταποκλιτικῆς ἐκκλησίας, νὰ μεταβῆ εἰς τὸ ἐν Γοττίγγῃ Πανεστημιον πρὸς συστηματοποίησιν τῶν ιδεῶν του καὶ πρὸς εὐρυτέραν ἀνάπτυξιν τῶν θεολογικῶν γνώσεών του. Οὗτος, ὡς ἐπληροφορήθη παρὰ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου, ἐπέτυχε θαυμασίως ἤδη δὲ εὐρίσκεται ἐν Πελοποννήσῳ. Προσεκάλεσα αὐτὸν δι' ἐπιστολῆς μου καὶ περιμένω ἀπάντησιν ἣτις ἐλπίζω ὅτι θὰ εἶνε εὐνοϊκῆ. Τῶν παραδόσεών του ποιῆται ἐναρξιν κατὰ τὸν ἐπιόντα Νοέμβριον 1825.

(Κατὰ Μάρτιον 1825).

Ὁ ἱερεὺς Θεόκλητος εἶνε ὁ κληρικὸς ἐλεῖνος, ὃν τῆ ἀδεία τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος προσεκάλεσα ἐξ Ἑλλάδος ἐνταῦθα κατὰ τὰς παρελθούσας διακοπὰς. Τοῦτον ὑπεχρέωσα νὰ σπουδάσῃ ἐν Γοττίγγῃ πρὸ πέντε ἐτῶν καὶ ἐκεῖθεν νὰ ἀποκατασταθῆ ἐν Ἑλλάδι, ὅποθεν ἀρίκετο ἐνταῦθα τῆ προσκλήσει μου. Εἶνε ἄνθρωπος ἡσύχου χαρκτηῆρος, μεγάλων γνώσεων... αὐστηρὸς μᾶλλον ἢ ἐπιεικὴς καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν του καὶ εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας του καθήκοντα.

Λυπούμαι ἀληθῶς διὰ τὴν παραίτησιν τοῦ ἱερέως Θεοκλήτου, διότι ἐνεκα ταύτης στερούμεθα τοῦ σπουδαίου μαθήματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

(Ἐκθεσις τῆς 5 Νοεμβρίου 1825).

Δ'

Κωνσταντῖνος Τυπάλδος.

Λογίζομαι εὐτυχὴς ἀναφέρων τῇ Αὐτοῦ Ὑψηλότητι τῷ προέδρῳ καὶ τῇ Γερουσίᾳ, ὅτι ὁ διάκονος Κωνσταντῖνος Τυπάλδος θὰ δυνηθῆ νὰ εἶνε ἐνταῦθα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Φαρμακίδου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐπιόντος ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαΐου 1825)

Ἡ ἔλλειψις ἀκαδημαϊκῆς παιδείσεως καθίστησαν αὐτὸν δειλὸν ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῶν ὁμιλιῶν του, ἀλλ' ἔχω πεποιθήσιν ὅτι διὰ τῆς ἱκανότητός του καὶ τῆς εὐρείας μαθήσεως, θέλει ὑπερνεκλήσῃ εὐκόλως πᾶσαν ἀναφανομένην δυσκολίαν. Ὡς πρὸς τοῦτο, ἐὰν δὲν δυνηθῆ νὰ φανῆ ὑπέρτερος τοῦ ἱερέως Θεοκλήτου, θέλει ἐξισωθῆ πρὸς τοῦτον ὡς πρὸς τὰ ἐξῆς ὅμως, ἅτινα καὶ μάλιστα ἐνδιαφέροντα εἶνε, ὡς πρὸς τὴν φωνὴν δηλ. καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐκφράζεσθαι ἐυ-

νοεῖται ὑπὸ τῆς φύσεως ὁμολογουμένως πολὺ περισσότερο, θέλει ἐπομένως, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἀποβῆ χρήσιμος καὶ διὰ τὸ κοινὸν καὶ διὰ τὴν Ἀκαδημίαν, ἀφ' οὗ μάλιστα αἱ ὁμιλίαι του ἤσκουν τόσῃν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ ἐν Βενετίᾳ ἀκροατηρίου του.

(Ἐκθεσις τῆς 5 Νοεμβρίου 1825)

Οὗτος ποιήσεται ἐναρξιν τῶν παραδόσεών του ὡς τάχιστα. ἐπειδὴ ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ φέρῃ τὸν τίτλον Διδάκτορος τῆς Θεολογίας, παρακαλῶ εὐσεβᾶτως νὰ συσταθῆ ἐπιτροπεία ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας, ἄλλου τινὸς Ἱεράρχου τῆς Ἑπτανήσου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τῆς Ἀκαδημίας Ἀνδρέου Ἰδρωμένου, πρὸς ἀπονομὴν τοῦ τίτλου τούτου, ἐν ἣ περιστάσει ἤθελε κριθῆ ἄξιος.

(Ἐκθεσις τῆς 20 Ἰανουαρίου 1826)

Στυλιανὸς Σπαθῆς

Ὁ Δρ. Στυλ. Σπαθῆς ἐξ οἰκογενείας Ζακυνθίας γεννηθεὶς, νομίζω, ἐν Σμύρνῃ, ὅπου μετὰ μεγάλης φήμης ἐξήσκησεν ἐπὶ τινα χρόνον τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην, μοὶ συνεστήθη θερμῶς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἐν Γοττίγγῃ Πανεπιστημίου, ὅπου καὶ ἐσπούδασεν, ὡς νέος πολλὰ ὑπισχνόμενος ἐν τῇ ἐπιστήμῃ του. Ὅθεν συνιστῶ αὐτὸν διὰ τὴν ἑδραν τῆς παθολογίας. Ὑπεσχέθη πρὸς τούτους νὰ διδάσκῃ τὴν Βριτανικὴν καὶ ν' ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βοτανικοῦ κήπου.

(Ἐκθεσις τῆς 31 Μαρτίου 1823).

[Ἐπεταί συνέχεια]

ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ὁ ἐν Βρεσλαύᾳ δασονόμος Gericke, γράφων περὶ τῆς ἡλικίας τῶν δένδρων, λέγει, ὅτι τὸ χιλιετές γῆρας αὐτῶν καταλεκτέον μετὰ τῶν μύθων, ὅτι καὶ εἰς αὐτὰ τὰ λεγόμενα ἱστορικὰ δένδρα δὲν ἀπεδείχθη ἡλικία μείζων τῶν 700—800 ἐτῶν, καὶ ὅτι οὐδὲν δένδρον ἐν Γερμανίᾳ ἔφθασε τὸ γῆρας τοῦτο ὑγιές. Δένδρα τόσον γηραιὰ εἶνε πάντοτε κοῖλα ἐντὸς καὶ ζῶσι μᾶλλον ὡς ἐρείπια. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα ποῖον εἶνε τὸ γῆρας δένδρων ὑγιῶν ὁ Gericke στηριζόμενος εἰς ἰδίαις παρατηρήσεις καὶ ἀνακονώσεις τῶν γερμανικῶν, αὐστριακῶν καὶ ῥωσικῶν δασονομικῶν ἀκαδημαϊῶν ἔφθασεν εἰς τὰ ἐπόμενα συμπέρασματα.

Εἰς βαθύτατον γῆρας φθάνουσι τὰ βελονοφόρα (κωνοφόρα) δένδρα καὶ οὐχὶ τὰ πλατύφυλλα. Τὰ κωνοφόρα φθάνοντα τὸ γῆρας τοῦτο θήσκουσι πάραυτα, ἐνῶ τὰ πλατύφυλλα ἐξακολουθοῦσι ζῶντα μακρὸν ἔτι χρόνον. Τὸ βαθύτατον γῆρας, βεβιωθὲν διὰ καταμετρήσεως τῶν ἐτησίων χιτῶνων τοῦ δένδρου, ἦτο 500—570 ἔτη, εἰς τοι-

οὔτον δὲ γῆρας φθάνουσιν ἢ ἐρυθρὰ ἐλάττη ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἡ ἀγρία πίτυς ἐν Φιλλανδίᾳ καὶ Σουηδίᾳ

Μετὰ τὰ δένδρα ταῦτα ἔρχεται ὡς πρὸς τὸ βαθύ γῆρας ἐλάττη ἢ κτενόφυλλος, ἧτις ἔφθασε μέχρι 429 ἐτῶν ἡλικίας. Ἡ λαρίζ φθάνει εἰς ἡλικίαν 274 ἐτῶν.

Ἐκ τῶν πλατυφύλλων δένδρων μακροβιώτατα εἶνε αἱ δρῦς, ἐξ ὧν τὸ γηραιότατον ὑγιές δείγμα ἀριθμῆ 410 ἔτη ἐν Ἀσαφφενδούργῃ. Ἐτεροι δρῦς ἔφθασαν εἰς ἡλικίαν 315 καὶ 320 ἐτῶν.

Αἱ γηραιόταται φηγοὶ εἶνε 245 ἐτῶν μέχρι 250.

Ἐπίσης ὡς ἐξῆς ἔχει τὸ μέγιστον τῶν ἡλικιῶν τῶν ἐξῆς δένδρων.

Φράξινος	170 ἐτῶν ἐν Σιλεσίᾳ
Πτελέα	130 » » »
Κλήθρα	160—200 ἐτῶν ἐν Φιλλανδίᾳ.
Λεύκη	219 » » »
Σφένδαμος	224 » » Βαυαρία.

Εἶνε δὲ ἀληθῶς περιέργων πῶς τὸ μεταξὺ τῶν ιστορικῶν δένδρων συχνότατα ἀπαντῶν, ἡ φιλύρα, σπανιώτατα εὐρίσκεται ἐν ταῖς συλλογαῖς. Ἴσως τοῦτο εἶνε σημεῖον πόσον σπανίως αἱ φιλύραι φθάνουσιν ὑγιεῖς εἰς βαθύ γῆρας. Ἐκ τῶν ιστορικῶν φιλυρῶν διασημότερα εἶνε ἡ ἐν Neustadt ἐν Βυρτεμβέργῃ. Οἱ κλάδοι τοῦ δένδρου τούτου ἐν ἔτει 1448 ὑπεστηρίζοντο διὰ 67 στηλῶν. Ὁ κορμὸς αὐτοῦ ἔχει διάμετρον 12 1)2 ποδῶν, σχίζεται δὲ εἰς ὕψος 5—7 ποδῶν ἄνω τοῦ ἐδάφους εἰς 7 ὀριζοντιεῖς κλάδους, στηριζομένους διὰ 94 κτιστῶν καὶ 17 ξυλίνων ὑποστηριγμάτων. Εἰς ὕψος 60—65 ποδῶν ἀνέρχονται δύο κλάδοι ἔχοντες διάμετρον τριῶν ποδῶν ἕκαστος. Ἡ φιλύρα αὕτη τῆς ὑποίας τὴν ἡλικίαν ὁ Kaspari ἐν ἔτει 1868 ὥρισεν εἰς 691 ἔτη ἐξακολουθεῖ βλαστάνοσα νέους κλάδους, καίτοι ἔνδοθεν εἶνε ὄλως κοίλη. M.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐφημερίς τις τῆς Βουδαπέστης διηγεῖται τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ Ἀνδράσση. Ὅτε οὗτος ἦτο εἰτέτι ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, δυσκόλως συνῆπτεν ὁμιλίαν μετὰ τῶν πρέσβων καὶ ἐπιτετραμμένων τῶν ξένων δυνάμεων. Πάντοτε «εἶχε πολλὴν ἐργασίαν», συνέβη δὲ συχνάκις νὰ δεχθῆ σκαιῶς ἢ νὰ μὴ δεχθῆ ποσῶς διπλωμάτην τινὰ τῶν ἐπιφανῶν. Καὶ δὲν ἤθελον μὲν παραβλέψει οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων τοιαύτην ἀναίρεσιν τῶν τύπων τῆς ἐθιμοτυπίας, ἐὰν ἦτο ἄλλος τις ὑπουργός, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ὁ Ἀνδράσσης ἐκλείον οὗτοι τοὺς ὀφθαλμούς, διότι καὶ ἀρχαῖον ἐθεώρουν αὐτὸν καὶ καλῶς ἐγνώρι-

ζον τὰς λοιπὰς λαμπρὰς αὐτοῦ ιδιότητας. Ἡμέραν τινὰ ἀνήγγειλεν ἑαυτὸν εἰς τὸν Ἀνδράσσην ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας. Ὁ κόμης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται νὰ τὸν δεχθῆ. «Εἶπατε εἰς τὸν κύριον, εἶπεν εἰς τὸν ὑπρέτην, ὅτι δὲν ἔχω τώρα καιρὸν νὰ ὁμιλήσω μετ' αὐτοῦ, διότι κάμνω τὴν γκουαλέττα μου.» Ὁ πρεσβευτὴς ἀνεχώρησε. Τὴν ἐπομένην ὁμως ἡμέραν ἀπήντησε τὸν κόμητα Ἀνδράσσην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ὁ ὑπουργός ἦτο πλήρης φιλοφροσύνης, ὁ δὲ πρεσβευτὴς μεμετρημένος καὶ σοβαρός, μετὰ τινὰς δὲ συνήθεις φράσεις ἀποτεινόμενος εἰς τὸν Ἀνδράσσην.—Ἄγαπητέ μοι κόμη, τῷ λέγει, θὰ μὲ συγχωρήσητε ἂν σὰς κάμω τὴν παρατήρησιν ὅτι τὸ χθεσινόν σας φέρισμον δὲν ἦτο τόσῳ ὀρθόν. Πρέπει νὰ ἔχετε τὴν καλοσύνην νὰ μὲ δεχέσθε, διότι δὲν ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς ὡς λόρδος Ε, ἀλλ' ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας. Ὁ κόμης Ἀνδράσσης ἀπήντησε.—Ἐχετε ἄδικον, ἀγαπητέ Μυλόρδε, διότι συλλογισθῆτε ὅτι δὲν ἡδυνάμην νὰ δεχθῶ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας μόνον μὲ... τὸ ὑποκάμισον.»

Τὸ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἐμπόριον ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1884 εἰς λίρας αἰγυπτιακὰς 164,000, ἧτοι 77000 εἰσαγωγῆς εἰς Αἴγυπτον καὶ 87,000 ἐξαγωγῆς εἰς Ἑλλάδα.

Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1885 ἐπῆλθεν εἰς αὐτὸ σπουδαιότατη ἐλάττωσις, διότι κατῆλθεν εἰς λίρας 112,000, ἧτοι 66,000 εἰσαγωγῆς εἰς Αἴγυπτον καὶ 46,000 ἐξαγωγῆς εἰς Ἑλλάδα. Ἡ ἐλάττωσις λοιπὸν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸ τρίτον περὶ τοῦ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ 1884.

Ἡ διαφορὰ αὕτη ἀναλύεται ὡς ἐξῆς ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῶν ἐλληνικῶν προϊόντων εἰς Αἴγυπτον, τοῦλάχιστον τῶν κυριωτέρων.

	1884	1885
Ζῶα καὶ τροφαὶ ζωικῆς οὐσίας	5.021	3.524
Ὅσπρια καὶ φυτικὰ προϊόντα	6.454	5.076
Καπνός, τουμπεκὶ	52.122	49.332
Ποτὰ πνευματώδη	8.148	4.389
Εὐλα, ἄνθρακες	1.797	864
Ἵφάσματα	1.020	379
Προκειμένον δὲ περὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἰς Ἑλλάδα τῶν αἰγυπτιακῶν προϊόντων ἢ ἐπὶ ἕλαττον διαφορὰ ἀναλύεται ὡς ἐξῆς.		
	1884	1885
Δέρματα	61.311	29.939
Ὅσπρια καὶ φυτικὰ προϊόντα	6.654	3.776
Εὐλα, ἄνθρακες	2.360	783
Κλωστῆ βιομηχανήματα	14.350	13.187
Ὅτως ἡ ἐλάττωσις εἶνε γενικὴ ἐφ' ὅλων τῶν κεφαλαίων, μὴ ἐξαιρουμένης μηδὲ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Αἴγυπτον τοῦ ἐλληνικοῦ καπνοῦ. Ἡ ἐ-		